

oner om det. Det er også derfor, jeg gentagne gange har sagt: Jeg her ingen informationer om, at de pågældende skulle have været udsat for mishandling.

Naser Khader (RV):

Jeg spørger, om statsministeren kan garantere, at ingen af de tilbageholdte er blevet udsat for mishandling eller tortur, og at ingen af de tilbageholdte, eventuelt ved andre aktioner end de to, er endt på Guantánamo. Det kunne jeg godt tænke mig at høre statsministeren garantere.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men det er et spørgsmål, der er fuldstændig umuligt at svare på, når jeg ikke er i besiddelse af informationer om det. Så kan jeg simpelt hen ikke svare på det.

Men det må heller ikke føre til den modsatte konklusion eller overskrift, at nu kan statsministeren ikke garantere, at det ikke er sket. Det er lige så ryggesløst, hvis man forsøger at lægge det i det. Jeg har ganske enkelt ingen informationer om det, og derfor må det jo stå for de pågældendes egen regning, hvis de påstår, at der er sket fangemishandlinger, eller at fangerne er ført videre til andre steder.

Det, jeg har fået oplyst, er, at disse i alt 34, altså 31 plus 3, af danskerne tilbageholdte personer alle igen er blevet frigivet i Afghanistan. Det er det, jeg har fået oplyst.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Frank Aaen for et afsluttende spørgsmål.

Frank Aaen (EL):

Er formanden sikker på, at han ikke har glemt hr. Holger K. Nielsen?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er kun to medspørgere, så der er ikke plads til hr. Holger K. Nielsen.

Frank Aaen (EL):

Så vil jeg både takke for og tage ordet.

Jeg er glad for, at vi har fået at vide, at der var et møde den 21. marts 2002, som jeg kan forstå ud af sammenhængen havde med denne sag at gøre, og jeg ser selvfølgelig frem til at få det beskrevet i redegørelsen, og jeg regner også med, at Det Udenrigspolitiske Nævn får oversendt referater og noter fra mødet, så det kan se, hvad

der foregik, for det er selvfølgelig centralt for at forstå, hvad der skete.

Kl. 13.40

Vi ved i øvrigt også – når nu statsministeren gentagne gange siger, at han ikke kender til det – at det er mange måneder siden, at Statsministeriet fik oversendt referater, uddrag fra interviews, der blev lavet om filmen. Nogle af de ting, der indgik i filmen, nogle af os så forleden, var i øvrigt tilgængelige i Statsministeriet lang, lang tid, før nogen af os andre har set dem. Man har altså haft mulighed for at kunne orientere sig og for lang tid siden tage stilling til, om den alvorlige anklage om, at Danmark har været medansvarlig for, at folk er blevet mishandlet og tortureret, er korrekt. Det synes jeg også statsministeren skylder et svar på. Hvorfor har man ikke for længst taget fat i de her alvorlige anklager, men ventet på en film, der kommer i biografen?

Så vil jeg bare til sidst sige: Uanset hvad statsministeren vil indrømme eller ikke indrømme, så overdrog vi fanger til amerikanerne på et tidspunkt, hvor vi vidste, at amerikanerne mishandlede folk og sendte mange til Guantánamo.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo helt kaskask, at hr. Fransk Aaen nu forlanger, at regeringen skal bruge en masse kræfter på at tilbagevise åbenlyst urimelige påstande. Der er intet i den her sag. Der er simpelt hen intet i den. Men den er selvfølgelig kørt vældigt op og holdt ved lige af hr. Frank Aaen, der i øvrigt også i den periode, hvor filmen er blevet til, har stillet mange spørgsmål i Folketinget og i udvalg osv. Den er kørt vældigt op og fulgt op her i Folketinget. Så jeg underkender slet ikke markedsføringen af den, men det gør ikke, at der er mere indhold i den. Der er så meget i den – nul.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1232

4) Til statsministeren af:

Charlotte Fischer (RV):

»Når statsministeren udtaler til Berlingske Tidende den 1. december 2006: »Man skal være sikker på, at hvor man sætter mål i udsigt, skal de også kunne indfries. Om man så kalder det garantier eller noget andet – det ved jeg ikke. Garanti skal man kunne bruge, når man er sik-